

GODŁO (5) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N godło (1). ◇ G godła (1). ◇ A godło (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Znak umówiony, hasło; conductum militare, signum, symbolum, tessera Cn (3) :

Zwrot: »godło dawać« [szyk zmienny] (2): trąbili w trąby ktoremi godło dawano [exclamaverunt tubis signorum Vulg] BibRadz 1.Mach 4/40; KlonWor 28.

W przeni (1) : Gdzie mało dba o męża niepewna Gospodze. Gdzie dygi maia miejsce/ nieprzytayne godło: Iuz sie tam będzie Panu według myśli wiodło. KlonWor 58.

2. Wróżba, prognoza (2) : *gdy widział iż sie boćiani z miastá y z dziećmi swymi w pole prowadzili: wziawszy z takiego godła potuchę/ mocną ręką Aquiliiey dobył. SkarŻyw 317, 317 marg.*

Synonimy: 1. hasło, znak.

KW